

Vlaams
Parlement

ingediend op **1381** (2017-2018) – Nr. 1
22 november 2017 (2017-2018)

Voorstel van decreet

van Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Ingrid Pira en Johan Danen

houdende wijziging van het Jachtdecreet
van 24 juli 1991, wat de jachtrechten betreft

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

In juli 2017 werden de goedgekeurde jachtplannen in Vlaanderen openbaar gemaakt via de digitale kaartenbank geopunt.be. De openbaarmaking kwam er op herhaald verzoek vanwege de natuurverenigingen en dankzij de doorgedreven medewerking van de jagersverenigingen.

Al meteen na de publicatie van de jachtplannen bleek de afbakening van verschillende jachtterreinen problematisch te zijn. Tal van recente ruimtelijke ontwikkelingen, zoals verkavelingen of ontwikkelingen van bedrijventerreinen leken niet te zijn meegenomen in de opmaak van de jachtplannen. Door de gewijzigde en versnipperde eigendomsstructuren bleek het voor een aantal jagers moeilijk om de jachtplannen up-to-date te houden en met alle nieuwe eigenaars van de percelen tijdig een nieuwe jachtrechtovereenkomst te sluiten.

Daardoor moesten nogal wat eigenaars vaststellen dat hun grond binnen een jachtplan was ingekleurd, terwijl zij hun jachtrecht aan niemand hadden doorgegeven. Die eigenaars kunnen hun percelen laten 'ontkleuren', maar dat vergt een ambtelijke procedure op eigen initiatief bij de arrondissementscommissaris.

Vogelbescherming Vlaanderen nam in die ontkeuringsprocedure de rol van tussenpersoon op. De campagne #schietinactie, die ze in 2015 lanceerde, leidde tot de schrapping van 241 hectare. Na de publicatie van de jachtplannen herleefde de campagne en kreeg de vereniging naar eigen zeggen een stortvloed aan aanvragen binnen. Gezien de doorlooptijd van de procedure kan nog niet ingeschat worden tot hoeveel extra schrappingen dat zal leiden.

In het sterk versnipperde Vlaanderen zoals wij het vandaag kennen, waarbij gronden bovendien steeds sneller en vaker van eigenaar wisselen, blijkt de eeuwenoude regelgeving rond het jachtrecht, en het mondelinge en eeuwigdurende doorgeven ervan, niet langer te voldoen.

Dit voorstel van decreet probeert die toestand te remediëren door de overheveling van jachtrechten steevast schriftelijk te laten verlopen en te beperken in de tijd. Uiteraard blijven de overeenkomsten tussen eigenaar en jager steeds (schriftelijk) verlengbaar, maar kunnen ze tegelijk ook op elk moment door een van beide partijen worden opgezegd. In geval van verkoop van een ingekleurde grond moet er uiteraard over een nieuwe overeenkomst onderhandeld worden tussen de jager en de nieuwe eigenaar. Wellicht wordt die onderhandeling ten overvloede vermeld, omdat het jachtrecht per definitie overgaat naar de nieuwe eigenaar, maar gezien de realiteit lijkt een expliciete vermelding nuttig.

De roep om een schriftelijke overeenkomst is niet nieuw. Op 25 april 2014 heeft de Vlaamse Regering het besluit van de Vlaamse Regering houdende de administratieve organisatie van de jacht in het Vlaamse Gewest goedgekeurd. Artikel 30, laatste lid, van dat besluit bepaalde oorspronkelijk dat een schriftelijk bewijs noodzakelijk was voor percelen die nieuw opgenomen werden in jachtplannen. De jagersvereniging Hubertusvereniging Vlaanderen vzw vocht die bepaling aan bij de Raad van State en kreeg gelijk omdat de Vlaamse Regering volgens de Raad van State haar bevoegdheid had overschreden. Het is immers de bevoegdheid van de decreetgever om dergelijke eisen op te leggen: "De omstandigheid dat artikel 7, vierde lid, van het Jachtdecreet stelt dat de Vlaamse regering de vorm bepaalt, alsook het tijdstip en de wijze waarop de plannen worden neergelegd, en de extra informatie die moet worden verstrekt, houdt niet in dat de Vlaamse regering afbreuk kan doen aan de wil van de decreetgever dat bij het plan dat de jager van

zijn jachtterrein indient, geen schriftelijk bewijs moet worden gevoegd waaruit het jachtrecht op de aangeduide percelen blijkt.” (arrest nr. 231.949 van 14 juli 2015). Op aangeven van de Raad van State wordt de regelgeving bijgevolg via decretale weg aangescherpt.

Om tegemoet te komen aan de terechte bezorgdheid van de jagers over de snel wisselende eigendomsstructuren krijgen eigenaars die het wildbeheer op hun gronden uitbesteden aan een jager, de verplichting opgelegd om die jager ervan op de hoogte te brengen als ze de gronden verkopen.

Als overgangsmaatregel wordt het voor een jager die over een goedgekeurd jachtplan beschikt, gemakkelijker gemaakt om de actuele eigenaar van de door hem ingekleurde percelen te achterhalen zodat beide partijen tot een schriftelijke overeenkomst kunnen komen. Zo wordt vermeden dat er uit onwetendheid percelen ten onrechte worden ingekleurd.

Onlangs heeft de Gentse correctionele rechtbank een jager veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf en effectieve boete wegens het zich onterecht toe-eigenen van het jachtrecht op bepaalde percelen. De hierbij voorgestelde gewijzigde regelgeving wil die omslachtige juridische procedure vervangen door een administratieve sanctie en meteen ook meer rechtszekerheid bieden aan de indier van een jachtplan die ondanks alles uit onwetendheid een perceel onterecht inkleurt.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

Dit artikel zorgt ervoor dat jachtrechten voortaan alleen via een schriftelijke overeenkomst kunnen worden overgedragen.

Omdat een dergelijke overeenkomst puur burgerrechtelijk is, zijn er geen nadere decretale bepalingen nodig over bijvoorbeeld opzegclausules of vergoedingen. Wel wordt er aan de overeenkomst een maximale looptijd verbonden om de jachtterreinen en -plannen actueel te houden. De beperkte looptijd van de overeenkomsten versterkt meteen ook de band tussen de eigenaar en de jachtrechthouder.

Omdat het jachtrecht in eerste instantie verbonden is met het eigenaarschap en alleen de eigenaar of zijn rechthebbende het jachtrecht aan een derde kan doorgeven, vervalt de overeenkomst als het perceel een nieuwe eigenaar krijgt. Als het perceel verkocht wordt, wordt de verkopende eigenaar daarom geacht de jachtrechthouder met wie hij een overeenkomst heeft gesloten, van die verkoop op de hoogte te brengen. De melding van de verkoop is niet in die mate zwaarwichtig dat eigenaars bestraft moeten worden als ze die bepaling niet naleven. De melding dient alleen om de rechtszekerheid van de jachtrechthouder te verzekeren (zie ook artikel 3) en het voor de jachtrechthouder gemakkelijker te maken om een overeenkomst met de nieuwe eigenaar te sluiten.

In geval van erfopvolging is die melding minder evident omdat erfgenamen niet altijd op de hoogte zijn van een jachtrechtsovereenkomst tussen de overleden eigenaar en een derde. Aangezien de overeenkomsten een beperkte looptijd hebben, is de onwetendheid over de nieuwe eigendomsstructuur per definitie een uitdovende situatie die geen nadere regelgeving vergt. Uiteraard staat het de erfgenaam, en

dus nieuwe eigenaar, wel vrij zijn jachtrecht op te eisen bij de arrondissementscommissaris.

Artikel 3

In dit artikel wordt een sanctie gekoppeld aan het onrechtmatig claimen van jachtrecht op bepaalde percelen. Omdat een correctionele procedure wegens valsheid in geschrifte te omslachtig is en een te lage prioriteitsgraad heeft bij de parketten, wordt geopteerd voor een administratieve sanctie. Die sanctie bestaat erin dat de jachtvergunning wordt ingetrokken, in eerste instantie tijdelijk, maar bij een nieuwe inbreuk permanent.

De sanctie op het onrechtmatig claimen van jachtrechten is niet van toepassing bij een foutieve inkleuring die het gevolg is van onwetendheid. Dat is bijvoorbeeld het geval als bij erfopvolging de jachtrechthouder niet op de hoogte werd gebracht van de nieuwe eigendomsstructuur van het perceel in kwestie. Het voorleggen van een jachtrechtovereenkomst met een vorige eigenaar van het perceel in kwestie die minder dan vijf jaar oud is, geldt als voldoende bewijs voor de goede trouw.

Artikel 4

Om de overgang naar de verplichte schriftelijke overeenkomsten te faciliteren, kunnen jachtrechthouders die hun jachtplannen willen vernieuwen, bij de arrondissementscommissaris controleren of de personen van wie ze vermoeden dat ze de eigenaars van de percelen in kwestie zijn, ook effectief de eigenaars van die percelen zijn. De simpele bevestiging van de arrondissementscommissaris dat de vermoedelijke eigenaars van de percelen ook de effectieve eigenaars zijn, valt binnen de krijtlijnen van de privacyregels. Het kan echter in geen geval de bedoeling zijn dat de arrondissementscommissaris de indiener van het plan op welke andere manier ook actief helpt bij het achterhalen van de actuele eigendomsstructuren.

Bart CARON
Elisabeth MEULEMAN
Ingrid PIRA
Johan DANEN

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Aan artikel 7 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, vervangen bij het decreet van 30 april 2009 en gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord 'uitdrukkelijke' vervangen door het woord 'schriftelijke';

2° in het eerste lid wordt de tweede zin opgeheven;

3° tussen het eerste en het tweede lid worden twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

"De gedateerde en ondertekende overeenkomst tussen de jachtrechthouder en de eigenaar of zijn rechthebbende vermeldt de kadastrale gegevens van het perceel waarop de overeenkomst betrekking heeft en heeft een maximale looptijd van vijf jaar. De overeenkomst is vernieuwbaar en kan op elk moment door alle partijen worden opgezegd volgens de bepalingen die in de overeenkomst zijn opgenomen. De overeenkomst vervalt als het perceel waarop de overeenkomst betrekking heeft, wordt verkocht.

Als een perceel waarop het jachtrecht door een derde wordt uitgeoefend, wordt verkocht, meldt de eigenaar met wie de overeenkomst werd gesloten of zijn rechthebbende dat aan de jachtrechthouder."

Art. 3. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt een artikel 7/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7/2. Als een indiener van een plan als vermeld in artikel 7, vierde lid, in zijn jachtterrein percelen opneemt waarvoor hij niet over het jachtrecht beschikt, zonder dat op het plan aan te duiden, verliest hij zijn jachtvergunning voor vijf jaar. Bij recidive wordt een levenslang jachtverbod opgelegd.

Het verlies van het jachtrecht, vermeld in het eerste lid, geldt niet als het perceel of de percelen in kwestie buiten het medeweten van de indiener van het plan verkocht werden en die indiener een schriftelijke overeenkomst van minder dan vijf jaar oud had met een vorige eigenaar van dat perceel of zijn rechthebbende."

Art. 4. Aan hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt een artikel 50 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 50. Om de overgang naar de schriftelijke toestemming, vermeld in artikel 7, eerste lid, te faciliteren kunnen indieners van een plan als vermeld in artikel 7, vierde lid, bij de opmaak van hun plan voor het jaar 2018 nagaan bij de ambtenaar, vermeld in artikel 7, vijfde lid, of de percelen die ze in het verleden hebben ingekleurd, nog steeds eigendom zijn van dezelfde eigenaar of zijn rechthebbende."

Bart CARON
Elisabeth MEULEMAN
Ingrid PIRA
Johan DANEN